

26. ReK välkomnar erkännandet av de regionala och lokala myndigheternas roll bland andra aktörer när det gäller att utveckla ett gemensamt asylsystem, men beklagar att den del av systemet som beskrivs i det relevanta förslaget till riktlinje (riktlinje 2) endast berör förvaltningen av asylansökan och inte de stödtjänster som lokala och regionala myndigheter med all sannolikhet kommer att behöva erbjuda i samband med mottagandet av asylsökande.

27. ReK välkomnar erkännandet av de regionala och lokala myndigheternas roll bland andra aktörer när det gäller att utveckla strategier för integration. Stödtjänster bör dock

erbjudas och förberedelser bör göras inför beslutet om flyktingstatus (vare sig utslaget blir positivt eller negativt) som en del i mottagandet av asylsökande.

28. Det är positivt att man redan nu låter kandidatländerna delta i ett informationsutbyte tillsammans med medlemsstaterna, och ReK betonar behovet av att engagera de lokala och regionala myndigheterna i kandidatländerna i denna process.

29. ReK välkomnar åtagandet att i högre grad engagera Regionkommittén tillsammans med de andra EU-institutionerna i utvecklingen och genomförandet av gemenskapens asylpolitik.

Bryssel den 16 maj 2002.

Regionkommitténs

ordförande

Albert BORE

Resolution från Regionkommittén om "Hållbar utveckling – Världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002"

(2002/C 278/14)

BAKGRUND

Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Göteborg den 15–16 juni 2001.

Europeiska rådets beslut av den 4 mars 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt uppfyllande av åtaganden inom ramen för detta (KOM(2001) 579 slutlig).

Meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet med titeln "Tio år efter Rio: Förberedelser inför världstoppmötet om hållbar utveckling år 2002" (KOM(2001) 53 slutlig).

Regionkommitténs yttrande av den 14 november 2001 om meddelandet från kommissionen med titeln "Tio år efter Rio: Förberedelser inför världstoppmötet om hållbar utveckling år 2002" (CdR 37/2001 fin) ⁽¹⁾.

"Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Mot ett europeiskt område för forskningsverksamhet" (KOM(2002) 82 slutlig).

"Meddelande från kommissionen av den 5 december 2001 till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Kommissionens arbetsprogram för 2002" (KOM(2001) 620 slutlig).

⁽¹⁾ EGT C 107, 3.5.2002, s. 9.

"Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – årlig politisk strategi för 2003" (SEK(2002) 217/7 slutlig).

Kommissionens meddelande av den 15 januari 2002 till Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, där man gav en ny impuls till den strategi som antogs två år tidigare under Lissabontoppmötet (KOM(2002) 14 slutlig) för att göra EU till världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt.

Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, där rådet hävdar att en hållbar utveckling kräver globala lösningar som innefattar de ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekterna på ett välavvägt sätt.

Regionkommitténs yttrande om godkännande av Kyotoprotokollet, kommissionens genomförande av första delen av det europeiska klimatförändringsprogrammet och förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgas inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (CdR 458/2001 fin) ⁽¹⁾.

Utgångspunkter

Tio år efter FN:s konferens om miljö och utveckling i Rio de Janeiro 1992 måste man dra slutsatsen att det under det begynnande 2000-talet krävs ytterligare utveckling av den globala strategin för en välavvägd och samordnad ekonomisk, social och miljömässig syn på en hållbar utveckling, den så kallade Agenda 21.

Agenda 21 är en vägledning för utformningen av interna insatser – ett femtonårigt program för vissa politiska områden med syftet att stödja samverkan och samarbete mellan FN-systemet och statliga och icke-statliga institutioner på global, nationell, regional och lokal nivå på miljö- och utvecklingsområdet. Ledningen på global nivå måste förbättras, med den ursprungliga betoningen på ökat samarbete mellan olika internationella organisationer.

I Agenda 21 erkändes att lokala och regionala myndigheter spelar en viktig roll när det gäller att bygga, förvalta och underhålla ekonomisk, social och miljömässig infrastruktur samt att planera, utforma och övervaka lokala och regionala insatser och normer på miljöområdet, samt att bidra till att genomföra nationella insatser.

Utkastet till handlingsplan från FN:s kommission för hållbar utveckling skall leda till en handlingsplan som bör innefatta balanserat utnyttjande av vattenresurserna, en integrerad jordbruks- och landsbygdpolitik, bevarad biologisk mångfald, åtgärder för klimatkontroll, ren energi och transportförvaltning samt en tydlig befolkningspolitik. Lokala och regionala myndigheter och det civila samhället är viktiga aktörer som måste bidra till att genomföra denna handlingsplan.

80 % av EU:s befolkning lever i tätorter, och deras behov måste vägas samman på ett hållbart sätt med behoven hos den landsbygdbefolkning som lever på 80 % av EU:s territorium.

Det finns starka kopplingar mellan fattigdom och miljöförstöring. Många miljöproblem förorsakas av stora sociala klyftor och svag ekonomisk utveckling, och många miljöproblem gör det svårt att minska fattigdomen och uppnå ekonomisk utveckling.

Det krävs ökade insatser för att främja social integration och bekämpa fattigdom.

⁽¹⁾ EGT C 192, 12.8.2002, s. 59.

Det behövs betydande satsningar på forskning och teknisk utveckling inom ramen för EU:s forskningspolitik, inte bara för att ta fram ny teknik utan också för att utveckla beslutsverktyg samt uppföljnings- och övervakningsmetoder.

Vid sin 44:e plenarsession den 15–16 maj 2002 (sammanträdet den 16 maj) antog Regionkommittén enhälligt följande resolution.

1. Regionkommittén välkomnar Europeiska rådets politiska förklaringar i Göteborg och Barcelona om en strategi för en hållbar utveckling, och uppmanar EU:s institutioner att omsätta dessa förklaringar i praktisk handling. Dagens ekonomiska tillväxt får under inga omständigheter äventyra tillväxtpotentialerna för framtida generationer.
2. Regionkommittén anmodar Europeiska kommissionen att erbjuda Regionkommittén och dess lokala och regionala företrädare att delta aktivt i förberedelserna inför världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg den 26 augusti till den 4 september 2002. Kommittén vill vara företräd under Johanneskonferensen eftersom den spelar en viktig roll vid genomförandet av besluten i Johannesburg.
3. ReK utgår från att Europeiska kommissionen alltid tar hänsyn till subsidiaritetsprincipen. I stället för en enkelriktad strategi uppifrån och ned bör de olika styrelsenivåerna samarbeta och erkänna sitt inbördes beroende.
4. ReK begär att Europeiska kommissionen garanterar att viktigare förslag som framförs vid Johannesburgkonferensen är i linje med Europeiska unionens strategi för hållbar utveckling.
5. ReK konstaterar att många av de mål som fastställdes under Rio-konferensen för tio år sedan ännu inte har uppnåtts och ber EU-delegationen att koncentrera sig på en överenskomelse om hur de skall uppnås och vidta åtgärder mot de länder som inte respekterar Rio-målen.
6. ReK begär att den strategi för att uppnå mål och följa riktlinjer som följer av den internationella dagordningen skall bygga på Europeiska kommissionens nya modeller för beslutsfattande inom ramen för EU:s nuvarande befogenheter.
7. Regionkommittén delar det internationellt uttryckta önskemålet om globala lösningar på problemen, miljöprioriteterna för en hållbar utveckling, kamp mot klimatförändringar, försurning och övergödning, strävan efter hållbara transporter (bättre samordning mellan väg- och järnvägstransporter samt främjande av järnvägstransporter), främjande av förnybara energikällor, fler insatser för att undanröja folkhälsorisker och en mer ansvarsfull förvaltning av naturresurser.
8. ReK anmodar Europeiska kommissionen att lägga fram förslag om hur beslutsprocessen skall förbättras för att främja en hållbar utveckling. Dessa förslag bör främja principerna för goda förvaltningsformer som inte får undergrävas genom att man använder instrument som inte angetts i EU-fördragen.
9. En utvidgad europeisk union måste redan från början fullt ut föra in en hållbar utveckling på alla sina verksamhetsområden, särskilt inom den ekonomiska politiken, socialpolitiken och miljöpolitiken. Eftersom kandidatländerna kommer att tillföra EU en rik källa till biologisk mångfald bör man särskilt uppmärksamma dessa regioner och regioner med känsligare miljö.
10. ReK anser att man bör främja en bättre samordning mellan åtgärder för miljöskydd och för fattigdomsbekämpning och ha i åtanke att partnerskap på lokal och regional nivå tycks vara det effektivaste sättet att bekämpa utslagning och främja ett integrerat förhållningssätt till hållbar utveckling.
11. ReK erkänner helt och fullt att det är nödvändigt att i praktiken säkerställa tillgången till globala allmännyttiga tjänster för alla, att tjänster av allmänt intresse spelar en viktig roll och att de bidrar till människors livskvalitet och till en hållbar ekonomisk, social och miljömässig samhällsutveckling. Situationen måste därför bedömas från fall till fall, tjänst för tjänst, för att man skall komma fram till den lämpligaste avvägningen mellan kort- och långsiktiga mål, och mellan ekonomiska och sociala hänsyn.

12. Kommittén instämmer med Europaparlamentet i att kommissionens meddelande i alltför liten utsträckning nämner lokala och regionala myndigheters bidrag till en hållbar utveckling.

Följande tematiska områden bör utvecklas:

13. Man bör uppmärksamma vattenpolitiken i transnationella fysiska planeringsstrategier och i regionala och lokala strukturella handlingsplaner som utformas i den närmaste framtiden. Man bör särskilt uppmärksamma skydd mot översvämningar, i avsikt att förstärka vattenskyddsanläggningar i inlandet och i havsområden.

14. Man bör uppmärksamma aktiviteter som uppmuntrar hållbart utnyttjande av vattenresurser och vattenmiljön. Den grundläggande målsättningen är att säkerställa ett mer hållbart utnyttjande av vattenresurser som är en nödvändig naturtillgång. Det är därmed av avgörande betydelse att främja teknik som kan samla, behandla och fördela vattenresurserna utan att ekosystemet påverkas negativt. Vid fördelningen av vattenresurser bör man även säkerställa att alla får lika tillgång till denna resurs. Det behövs vidare insatser för att garantera maximalt skydd mot förorening av havsvatten och dricksvatten. Det viktigaste för folkhälsoskyddet är att dricksvattnet är säkert att dricka och att det finns väl fungerande sanitär service.

15. De EU-medlemsstater som ännu inte har uppnått FN:s mål på 0,7 % av BNP i offentligt bistånd bör kraftigt öka sin andel.

16. Jordbruk som är kopplat till en viss landyta bör särskilt betraktas som näringsdrivande verksamhet, utan att det skadar jordens naturligt goda kvalitet eller förorenar miljön genom övergödning eller bekämpningsmedel som inte är nedbrytbara.

17. Jordbruk som arbetar efter principerna för hållbar utveckling bör också stödjas och få ekonomiskt stöd, eftersom det skulle befrämja naturvärden, den biologiska mångfalden och bevarandet av landskapet (särskilt i känsliga områden) och stimulera ett ekologiskt hållbart lantbruk och öka den sociala sammanhållningen på landsbygden. EU:s jordbruk måste stå som garant för höga normer för livsmedels säkerhet. De offentliga kraven på spårbarhet och märkning måste respekteras.

18. Man måste erkänna att kvaliteten på den globala livsmedelsproduktionen måste öka genom bättre lagstiftningsramar (kontroller och sanktioner) för (bio)teknik. Det kan finnas okända risker med vissa teknologier, och de etiska frågorna (t.ex. GMO) i detta sammanhang har kanske inte diskuterats tillräckligt.

19. Det krävs en korrekt balans mellan riktat och storskaligt främjande av vissa (energi- och transport)teknologier och utnyttjande av en övergripande innovationspolicy som för ut hållbarhetsinriktad teknik på marknaden.

20. Det behövs fungerande utvärderingsmetoder på alla politikområden för att man utifrån objektiva kriterier skall kunna bedöma framstegen på de olika områden som rör hållbar utveckling. Regionkommittén anser att kriterierna bör vara specifika, mätbara, acceptabla och realistiska och avse en avgränsad period.

21. Hållbar utveckling bör vara ett centralt tema när sektorer, regioner och näringslivet tar fram nya planer som finansieras av EU:s budget. De ansvariga inom lokala och regionala myndigheter bör inleda en dialog med näringslivet och uppmuntra investeringar i en hållbar utveckling.

22. Ekonomiska och politiska instrument som miljöbeskattning och miljöavgifter är av avgörande betydelse inte bara för miljön, utan även för den regionala utvecklingen, eftersom de säkerställer ett mer rationellt utnyttjande av resurser, mindre skadliga utsläpp samt finansiering av lika tillgång till allmännyttiga tjänster, vilket är en förutsättning för en hållbar utveckling.

23. Det behövs en väl avvägd strategi för att kombinera goda villkor med hög produktivitet och hög kvalitet på varor och tjänster. Den underliggande principen bör vara att fler och bättre arbetstillfällen i en dynamisk och konkurrenskraftig ekonomi stärker den sociala sammanhållningen.

24. Man bör uppmuntra medborgarna att aktivt engagera sig i förändringar som gäller samhälle och miljö. Avgörande i detta sammanhang är utbildningsinsatser och informationskampanjer. Utbildning utifrån en strategi för livslångt lärande

bör betraktas som en central metod för att utveckla en kunnig arbetskraft, vilket är en central förutsättning för att uppnå en ekonomiskt och socialt hållbar utveckling.

25. Det bör fästas större uppmärksamhet vid en hållbar levnadsmiljö, bland annat en hållbar utveckling av skogar, stadsområden och arbetsmiljön.

26. Tanken på en lokalt förankrad Agenda 21, som fördes fram i Rio-dagordningen, måste drivas vidare och utvecklas. De välfungerande metoder som används i tusentals av EU:s städer och byar visar att detta verktyg hjälper dem att uppnå en hållbar utveckling som integrerar ekonomin, sociala

relationer och miljön, och som samtidigt uppmuntrar en dialog med och ökat engagemang bland medborgarna.

27. Agenda 21-processen, som allmänt ses som en fortlöpande dialog inom samhället, måste övervakas noga. Man måste starta en process som bygger på social inlärning och kreativitet samt på nya former för att leva tillsammans och samarbeta i samhället, vilket innebär en utveckling bort från traditionella och ofta byråkratiska rutiner och regleringar från myndigheternas sida.

ReK uppdrar åt sin ordförande att överlämna denna resolution till Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, rådet och de spanska och danska ordförandeskapen i EU.

Bryssel den 16 maj 2002.

Regionkommitténs

ordförande

Albert BORE
